

Пропозиції:

- створити регіональну мережу наукових, технологічних парків на території м. Харкова;
- затвердити Концепцію «Харків Smart City» для координації діяльності із запровадження новітніх технологій;
- встановлення в законах порядку введення органами місцевого самоврядування пільг та преференцій для МСП і стартапів, які вводять новітні технології.

2.2.1. Стан законодавчого регулювання у сфері трансферу технологій

Визначальну роль у розвитку Харкова як інноваційно-спрямованого міста відіграє трансфер технологій. У широкому розумінні під трансфером технологій необхідно розуміти взаємодію між двома або більше партнерами, де хоча б один із них передає свою технологію через ноу-хау, патенти і технічне сприяння іншому партнерові, який бажає впровадити й використовувати цю технологію для конкретної мети. Основним правилом трансферу технологій є отримання користі від нього на взаємовигідній основі. Нормативно-правове поле у сфері трансферу технологій почало формуватися з моменту набуття Україною незалежності. Протягом цього періоду було прийнято чимало нормативних актів, які регулюють відносини у сфері трансферу технологій, на сьогодні діють наступні: Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», Закон України «Про інноваційну діяльність», Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність», Закон України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій», Закон України «Про вищу освіту».

2.2.2. Проблеми правового регулювання трансферу технологій

Визначальну роль у розвитку Харкова як інноваційно-спрямованого міста відіграє трансфер технологій. Нормативно-правове поле у сфері трансферу технологій складається з наступних нормативно-правових актів: Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні», Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки», Закон України «Про інноваційну діяльність», Закон України «Про наукову і науково-технічну діяльність», Закон України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій».

Процес трансферу технологій є багатогранним та перебуває в постійному розвитку, знаходженні нових форм виявлення та реалізації. Значною законодавчою проблемою є відсутність гнучкого механізму процесу трансферу технологій та діяльності суб'єктів в цій сфері. Відсутні сучасні форми механізмів державно-приватного партнерства в інноваційній сфері та механізми податкових пільг, що стимулюють розвиток інноваційної діяльності, а недостатнє державне фінансування призводить до неможливості надання суб'єктам інноваційної діяльності належного фінансування для реалізації інноваційних проектів. Кількість суб'єктів, які займаються інноваційною діяльністю, є недостатнім для повноцінного функціонування процесів трансферу технологій. Ця проблема притаманна в цілому Україні та Харкову зокрема.

Як відмічалось, наявна інформація про існування у м. Харкові та/або діяльність таких інноваційних суб'єктів, які мають певну публічність:

- 2 бізнес-інкубатори (громадська організація «Технологічний бізнес-інкубатор «Харківські технології», підрозділ ЗВО – бізнес інкубатор ХНУМС ім. О. М. Бекетова);
- 4 НП (НП «ФЕД», НП «Радіоелектроніка та інформатика», НП «Наукоград-Харьков», товариство з обмеженою відповідальністю «НП національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»);
- 2 ЦТТ (товариство з обмеженою відповідальністю центр розвитку малого бізнесу «Харківські технології», підрозділ – ЦТТ Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»);
- 1 технологічний парк (приватне акціонерне товариство «Технологічний парк «Інститут монокристалів»).

Наведені суб'єкти фактично виконують окремі функції процесу трансферу технологій, але не забезпечують цілісності системи. Для порівняння, у структурі більшості закордонних університетів існують